

De mandemaaker

Een beroep wat aallêen nog op 'n braoderie of in 't Zoijerzêemeseum bestaot, doch 'k. Toe 'k eeffies gong googele kwam 'k zôowaer nog 'n stuk of twêê echte mandemaakers tege, dus loi die d'r hullie brôôd mee mosse verdiene. D'r stinge gêên prijze bij, dus 't zal wel ontaerd duur weze. Dà kan ok nie aandere netuulijk. Betaolbare rotan meubele en mande van prima kwalitaait komme tegewoerdig uit Pole. Dat riete spul van de Blokker, Action en Hemao komt aallemael uit Chinao. 't Is 5 mai as 'k dut stuksie aan 't tikke ben en dan denk 'k aan de oorlogsverhaole uit de familie. Zô vroeg 'k is aan m'n moeder, dochter van de mandemaaker, of ze honger geleeje had in d'n ôolog. "Belnêent," zee ze, " 't was gêên vetpot mor echt honger hè me nooit gehad. Ôolog of nie, de bakkers, slaogers en veraal de boere in d'n Alblasserwaerd hadde mande nôôdig, en waer boere zijn daer is bikkesement. En as zôovel aore Slierechters hadde me een grôôte tuin mè groentes en weckpote voor de wintervoorraed."

Deur d'n dwangaarebaaid (arbeits-einsatz) van de Duitse bezetter wazze d'r ok vier monde minder te voeje, vier van de veertien kainder van de

mandemaaker. Ze wazze niet de êênigste. In 't boek 'Sliedrecht in oorlogstijd' van J. A. Batenburg staon achterin mor liefst 22 paoginaos mè de naome van Slierechse manne. 'k Hè ze nie geteld, mor 'k denk meer as achthonderd man. Toch hè 'k die vier nôôme d'r haost nooit over hore praote, behaaleve deur ome Aorie dan, as tie 'n borreltjie te veul op had. Dat ie \$#%^@* (grôôte vloek) hêêlemael uit Rusland naer huis is komme lôôpe. Wat ie dan onderweeg aamel meegemaakt had vertelden die nooit. Eên keer per jaer kwam ome Huub uit Baorn bij ons thuis 'n dag of twêê logere om de belastingpepiere van 'n paor familieleeje in te vulle. Toe die 's oches in z'n blôôte bast z'n êêste Camel opstak, zag 'k 'n gruwelijk grôôt litteke zitte. 't Hoe en waerom dors 'k aailijk nie te vraege aan hum. 't Eênigste wà me moeder d'r van wis, was dà partizaone een paor handgrenaote in de berakke van de dwangaarebaaijers hadde gegooid en dat ie 'n hôôp geluk hà gehad. Zô zalle d'r in elleke familie mè dwangaarebaaijers in 40-45 wel verhaole zijn die nooit verteld gaon worre. Vendaeg is 't bevrijdingsdag, mor 't lijkt dà 'k ellek jaer minder vlagge ziet.

Een mandemaokertie